
DONCS AIXÒ

**Marcel·lí
Borrell**

Tiffany's

Donar un tomb pels carrers de la Lleida botiguera és l'antimagdalena de Proust. A qualsevol indret ensopegues una clínica dental de més i una botiga històrica de menys. Lleida és qualsevol artèria de franquícies de qualsevol ciutat. Que se sàpiga, la Paeria no té res previst per evitar aquest saqueig de la memòria social lleidatana. Altres ciutats ho vetllen. Per això és d'agrair que alguns establiments continuïn al peu del canó: Tiffany's, al 91 Mola Street, és a dir, Prat de la Riba 85. Aquest any en fa 50 de vida ininterrompuda. El Tiffany's ha anat canviant en funció dels costums i de la necessària adaptació als gustos d'una clientela transgeneracional, però sempre t'has trobat amb

Aquest any en fa
50 de vida amb
l'Emilio Miralles,
homenot de
riallada contagiosa

l'afable acollida de l'Emilio Miralles, homenot de riallada estereofònica i contagiosa, capaç de posar cognoms a qualsevol embolic polític. A més, els cinèfils estem rodejats de pòsters i fotos de pel·lis pre-maig del 68. Si ho recordo bé, allà pel 1965 Tiffany's era una whiskeria *in*, amb una banda sonora *made in England*. Així, l'Emilio no va tardar a inventar-se el Club Britànic (al fons, a mà esquerra!) per on desfilava una selecta fauna de *vips*: Aranguren, Manolo Vázquez Montalbán i la *crème* acadèmica i bohèmia d'una Lleida en permanent estat d'ebullició. *Happy birthday!*